

imod Ö., men længere hen imod Ö. aftager Faldvinkelen, og er i de östligste ikkun 15 til 20°. Strygningslinien er uforandret NNV. og SSO. Sandstenen og Quarzconglomeratet have phosphorsuurt Jern til Bindemiddel, hvilket ogsaa hyppigen er adskildt; Kaolin-sandet bestaaer af Quarz og Porcelainjord. Mergelkalken danner tynde underordnede Lag i det graa Leer, ligesom *Septaria* i Londonclay. Alle enkelte Leed afvexle, men forholdsviis er Kaolinsandet det ældere Leed i Gruppen, og Leerlagene de yngre.

Forsteneringer före ikkun Sandsteen og Conglomerat, graat Leer og Kalksteen; aldeles forsteningsfrie ere Kaolin-Sand og Alunjord. Forsteneringerne ere tildeels forskjellige efter Lagenes chemiske Beskaffenhed. — Det graa Leer förer de samme Forsteneringer som det bituminöse Leer fra Lüneburg, det förer enkelte Stykker Bruunkul tildeels med Pholader i, og Kalklag som hiint. Forsteneringerne ere *Fusus*, *Cerithium*, *Natica*, *Pholas*, *Arca*, *Citherea*, og stemme tildeels med Forsteneringerne fra Sternberg.

Alle Kali eller Natrum holdige Mineralier mangle absolut i denne hele Danning, men Kaolinen indeholder Phosphorsyre og Jernet er der stedse forbundet dermed. Forfatteren anseer det Hele som en ved Phosphorsyre oplöst, adskildt Masse af Rullesteene, Sand og Leer, hvis Feldspath er bleven til Kaolin, hvis Hornblænde og Glimmer er forvandlet til phosphorsuurt Jern og Leer.

Professor *Örsted*, Ridder og Dannebrogsmænd, har i sidste Aar fortsat sine Forsög over Legemernes Sammentrykning, hvortil Selskabet havde bevilliget Udgifterne. Han har deels udtænkt nye Redskaber til Vandets Sammentrykning ved store Kræfter, deels endnu givet det Redskab, hvormed Forsögene udföres adskillige Forbedringer. Alt dette kan ikke beqvemt forklares uden Tegning; men vil snart meddeles i Selskabets Skrifter. Det vil være nok, her at anföre de vigtigste Resultater. Vandets Sammentryk-

kelighed er ikke lige ved alle Varmegrader. *Canton* havde allerede fundet, at Vandets Sammentrykning er størst ved de laveste Varmegrader. De Vanskeligheder, han havde at overvinde, ved den af ham brugte Fremgangsmaade, havde givet megen Anledning til Tvivl, som nu aldeles hæves. Vandets Sammentrykning er ved 0° henimod 50 Milliondele, for en Atmosphæres Tryk, regnet til 556 Pariser Linie Qviksölvhöide. Ved 10° C. er den allerede formindsket indtil 45 Milliondele; men endnu ved höiere Varmegrader, saa vidt man har kundet forfølge Forsögene, nemlig op til 50° C. aftager bestandig Sammentrykkeligheden, som Varmen stiger. Ved höiere Tryk, forholde sig Sammentrykningerne endnu meget nær som de sammentrykkende Kræfter. Forsögene gaae indtil 68 Atmosphærer. De Afvigelser som *Perkins* ved sine meget store Forsög havde faaet fra *Forf's*, synes at hidröre derfra, at hiin har brugt Stöd, denne jevnt Tryk, til Sammentrykningerne. Quiksölvets Sammentrykning er ved mange overenstemmende Forsög bleven bestemt til omtrent $1\frac{3}{4}$ Milliondele for een Atmosphæres Tryk. Foruden disse er Sammentrykningen af Æther, Viinaand, adskillige Saltopløsninger, og fortyndede Syrer, bleven bestemt. Glassets Sammentrykning er bleven befundet saa ringe, at den ikke kan have nogen mærkelig Indflydelse paa Udfaldet af Forsögene over Vandets Sammentrykning. Ved disse sidste Forsög ere nogle Særsyn fundne, som endnu nöiere esterspores.

Samme *Forf.* har meddeelt Selskabet, at man kan bruge den electromagnetiske Multiplicator, til Sölvprövning. Det var let, af Sagens Natur at indsee Muligheden heraf; da enhver Ulighed i Metallets Natur, maatte give Anledning til en galvanisk Virkning. Det kom nu kun an paa at undersøge, om denne Virkning var saa stor, at man derved kunde opdage smaa Uligheder i Sölvets Reenhed. For at prøve dette, forfærdigedes Sölvstrimler af alle